

A hétfői drágasági ankétan élesen támadták a város hatóságát, mert nem igyekeznek letörni a drágaságot.

Az ankét a láncoló közvetítők megszüntetését és a piacok egységesítését kéri. — Érdekes felszólalások a drágaság okáról.

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi kereskedelmi és iparkamara hétfőn délutánra drágasági ankétot hívott össze a kamara nagytermébe. Az ankétan a várost dr. Pálffy József tanácsnok, a rendőrséget dr. Schön Károly rendőrkapitány és Gróf Árpád rendőrfőfelügyelő, a Munkaadók Szövetségét Pongrácz Albert gázgyári igazgató, a Lloyd Társulatot Bokor Adolf képviselte.

Az ankétot Kőrmendy Mátyás nyitotta meg, ismertette a belügyminiszter legújabb rendeletét, mely statáriális büntetéssel sújtja az árdrágítókat. A rendelet szerint két évre is el lehet tiltani az árusítástól a piaci árusókat.

Dr. Landenberg Jenő kamarai vezető titkár szerint a hatóságnak kellene megakadályozni, illetve ellensúlyozni a pillanatnyi árhullámzást.

Gserzy Mihály kamarai segédtitkár a drágaságot számokkal illusztrálja. Az utolsó hónap szegedi drágasági indexe 2.75 százalékos volt. A múlt évi és idei árakat összehasonlítva ugy találja, hogy

egyik cikkében a drágulás meghaladja a 30—40 százalékos is.

Zöldi Ferenc gyümölcs- és élelmiszerkereskedő szerint a drágaság oka a nagy fagyárakban, szárazságban és a piacok szétszórásában keresendő.

Kis Géza, a Délmagyarországi Husipari Szövetség elnöke felszólalásában a husiparosokat védte meg az uzsora vádjával szemben. A husipar rendkívül nehéz helyzetben van. Súlyos adók terhelik, a rezsiköltség is óriási. Számadatokkal bizonyítja, hogy

a szegedi husiparosság csupán öt-százalékos nyereséggel dolgozik.

— A délmagyarországi összes husiparosok nevében határozottan és erőlesen visszautasítom az uzsora vádját — fejezte be Kis Géza felszólalását.

Hauser Rezső Sándor kereskedelmi iskolai igazgató szólalt fel ezután. A közönségnek nem az ipari és kereskedelmi árucikkek ára, hanem az élelmiszerek piaci ára ellen van kifogása. Ma az a helyzet, hogy

Budapesten minden olcsóbb, mint az őstermelő Szegeden.

Szerinte a drágaságnak nem a szárazság az oka, hanem elsősorban a pengőszámítás, a mely az árakat 25 százalékkal emelte. A termelő ma is tízezerkoronás alapon számol. A drágaságot másrésről a közvetítő kereskedelem okozza. Erőteljes férfiak és asszonyok lepték el a piacot, akik azelőtt napszámos munkát végeztek, ma egy-egy kosár bab, vagy burgonya előtt ülnek és annak az árából akarnak megélni. Javasolja, hogy az ankét hívja fel a hatóságok figyelmét a közvetítő kereskedelemre és zárják ki őket a piacról. Azonkívül összpontosítsák a piacot, hogy az ellenőrzés könnyebb legyen.

Kurucz Ferenc gyümölcskereskedő szintén

a közvetítő piaci árusokat

okolja a drágaságért. Két évvel ezelőtt a piacot az államrendőrség figyelte, most városi alkalmazottak ügyelnek a rendre, ezek pedig nem tudnak kellő eréllyel fellépni. Szegeden nincs a piackekezés időhöz kötve és már reggel 3 órakor kezdik a kofák a vásárlást. Az iparhatóságnál tavasszal 250—300 piaci árus vált ki iparigazolványt, akik őszig dolgoznak és aztán visszaadják az iparigazolványt. Véleménye szerint

felül kellene bíráltni az iparigazolványokat

és a láncolóktól el kell venni.

Hoffmann János a burgonya árhullámzását ismerteti. Véleménye szerint a drágaságot 90 százalékban a termelők okozzák.

Az állam is árdrágít.

Háboru előtti egy mázsa burgonya 2.40 korona

volt, ma csak a fuvardíj egy mázsánál 2.50 pengő.

Sugár Sándor szerint az általános drágaságot az állam és a hatóságok kezdeményezték. Az ipar és kereskedelem tulzsufolt, amellyel napról-napra növekvő terhekkel kénytelen megbirkózni. A drágaság egyik főokául ő is a pengőszámítást tartja.

Boda Bertalan, a Kereskedők Egyesületének elnöke rámutat arra a visszas dologra, hogy a gyümölcs és zöldségszállítók kora reggel pénz nélkül, blokkcedulákkal foglalózzák le az árukat a legmagasabb áron, amivel természetesen felverik a rendes piaci árakat. Délben aztán elvitetik az árut, de már akkor sokkal alacsonyabb áron veszik át és a termelő, hogy ne kelljen visszavinnie, kénytelen a kínált áron átadni. Ezt az állapotot meg kell szüntetni és úgy a termelőket, mint a kereskedőket meg kell védeni a telkiismeretlen közvetítők-től.

Marosán Milán a következő felszólaló.

— Az ankét azért jött össze — mondotta —, hogy megállapítsa, hol rejlik a drágaság rákfenéje. Sok ankét, tárgyalás volt már, de még eddig kevés alkalommal találtunk meghallgatásra. A drágaságot — ebben mindannyian megegyezünk — le kell törni. Indítványozom, tehát, hogy

az ankét irjon fel a kormányhoz a forgalmi adó megszüntetése, a fogyasztási adó leszállítása, a kartellek megrendszabályozása érdekében. Adjon munkaalkalmat a kormány

Felrobbant két szódásüveg.

Két súlyos sebesült.

(A Délmagyarország munkatársától.) A mentők jelentése szerint vasárnap délből Száva Ilona 19 éves cselédleány kezében a Mars-téren felrobbant egy szódásüveg. Az üveg szálláncjai súlyosan megsebesítették a cselédleányt, akit a mentők igen súlyos sérüléseivel a kórházba szállítottak. Hétfőn délből pedig a Madách-uccában Ország János tanuló kezében robbant fel egy ásványvizes üveg.

A most egymásután előforduló szódásüveges szerencsétlenségek ügyében a vendéglősök szikvizgyárától azt a felvilágosítást kapjuk, hogy a szódásüveges szerencsétlenségek nyáron mindennaposak. A szénsavval telített üvegeknek ugyanis az a tulajdonságuk, hogy a nagy melegben könnyen robbannak, külön-

és ezáltal emelje a lakosság fogyasztóképes-ségét. A drágaságot a város nem igyekszik letörni. A bodomi városi konyhakertészet ugyanolyan áron adja el áruját, mint a kofák. A börtön is kapott a várostól 50 hold földet, ahol ma mintaszerű konyhakertészet folyik, de a piacra onnan nem kerül semmi. Ha a börtön a faiparnak tud olyan nagy konkurenciát csinálni, miért nem konkurál a piaci árusokkal? Itt helyén volna!

A fogyasztóképes-séget munkaalkalmak teremtelésével kellene fokozni.

Munka van, de néhány ember vágja zsebre a hasznát. Az egyetemi építkezéseket néhány generális vállalkozó kapja. Pedig a súlyos adóterhek alapján, amelyeket még dédunokáinknak is viselni kell, jogcímünk van arra, hogy a helybeli kisiparosságnak a munkálatoknak legalább 50 százaléka jusson. A tanyai vasut-ról is sokat szónokoltak, hogy majd mindent olcsóbbá tesz. Eppen az ellenkezője történt. Pedig abból a pénzből országutakat kellett volna kijavítani.

A tetszéssel fogadott beszéd után Bokor Adolf indítványozta, hogy az ankét kérje a rendőrséget, akadályozza meg, hogy ezentúl számozatlan, név és lakcím nélküli blokkal ne lehessen vásárolni.

Gombos István véleménye szerint a város hatóságának a drágaság letörésére a város közvetlen közelében konyhakertészeteket kellene létesíttetni.

Végül Kőrmendy Mátyás összegezte a megbeszélések eredményét. Az ankét átír a városhoz, hogy a láncszerűleg közvetítő kereskedelmet szüntesse be és a piacokat lehetőleg egységesen helyezze el.

Az ankét hat óra után ért véget.

A volt gárdatiszt báró végrehajtó, aki a rabok között sétál az ügyességen Részletek báró Gaudernak bírósági végrehajtó letartóztatásáról

(A Délmagyarország munkatársától.) Báró Gaudernak Rudolf bírósági végrehajtót hivatali felsőbbségének feljelentésére a rendőrség letartóztatta és Maramaros megye egykori főispánja vasárnap dél óta a szegedi ügyesség foglya. A báró végrehajtó hétfőn délelőtt már ott sétált a törvényszék udvarán a többi vizsgálati fogoly között. Hivatalnoktársai meglepődve pillantottak az egykori gárdatisztra, akit az egyértelmű megállapítások szerint a tisztviselői nyomor vitt a bűn útjára.

A báró végrehajtó míg a biztos kenyérű végrehajtói állást elnyerte, a legérdekesebb pályát futotta be.

Gárdatiszt volí,

majd közigazgatási pályára került. Hónapokig főispánja volt Maramarosnak, majd hosszabb ideig gazdálkodott. A háborút végigverekezte, de a leszerelés után sehogy sem tudott álláshoz jutni. Évek hosszú kilencelése után talán éppen báró Gaudernak részére

szervezték meg a harmadik szegedi végrehajtói állást. Kinevezése nagy feltűnést keltett. Mindenki meg volt győződve, hogy magas protektorok működtek közre, hogy báró Gaudernak szegedi bírósági végrehajtó lett.

Szolgálatának első idejében még úgy ahogy ellátta hivatalát. Sokat utazgatott a tanyákon, ahol 5—10 pengős végrehajtások miatt fél-átokházát kellett keresztülgyalogolni. A báró végrehajtónak nem konveniólt a fáradságos és keveset jövedelmező munka. Napidíjából alig futották a kiutazások költségei. A báró végrehajtó ivásnak adta fejét. Mindig ivott. Végrehajtás közben, ha tehetett, két percre is leállította kocsiját és valamelyik sarki kocsmában futólépésben ivott. Bort, de sokszor pálinkát is. Eközben hivatali munkáját is elhanyagolta. A végrehajtásokra sem járt el, úgy hogy felsőbb hatósága gyanús szemmel kezdte nézni működését.

Néhány nappal ezelőtt egy végrehajtási ak-táról, amelyhez pénz is volt mellékelve,